

[Drachmann.]

der i sin Tid fuldkommen rigtigt blev taget op af Landbruget, men som ikke blev støttet med de fornødne Lovgivningsforanstaltninger, vi nu savner. Vi er fra det spredte Marked blevet trængt tilbage til det ene, og her er det, de alvorlige Forhold gør sig gældende, jeg antydede i Gaar, men som jeg af mange Grunde ikke skal uddybe nærmere.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup maatte trøste sig med Traktatkommissionen, og han anførte med Stolthed, at Traktatkommissionen havde givet det Resultat, at Mestbegunstigelsen i Virkeligheden var udmærket. Jeg har allerede tidligere svaret herpaa. Traktatkommissionen gav et bestemt Resultat, det var lidt modificeret, lidt nuanceret, men enfin, et Resultat. Men Virkeligheden gav det stik modsatte, og det er Virkeligheden, vi skal tale om i Dag, og ikke Traktatkommissionens Betænkning.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup maatte, saa vanskeligt stillet som han er i denne Sag, ty til den Trøst, at vi dog har Valutacentralen, som han antydede, ganske vist med en lidt bævende og forskræmt Stemme. Lige som Katten vandrer rundt om den varme Grød, har de forskellige, forskelligt nuancerede Venstremænd, der har haft Ordet i denne Sag, listet rundt om Valutacentralen. Hvorfor vil de ærede Medlemmer ikke udtale sig aabent om denne, det er jo her, det hele brænder paa? Naar nu denne Valutacentral, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup faldt tilbage paa, falder bort med Udgangen af dette Aar, hvilke Perspektiver vil der da ikke aabne sig, og hvilket Ansvar vil det ikke medføre for det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og for andre, der som de nærmeste skal staa til Ansvar for Landbrugseksporten? Nej, der er lidt for megen Hemmelighedsfuldhed og lidt for megen Mangel paa Aabenhed i denne Sag til, at denne Behandling og Forhandling skal kunne give det Resultat, at den danske Rigsdag velmotiveret kan afvise de Konservatives Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der talte paa det radikale Partis Vegne, stillede sig blankt afvisende, idet han dog henholdt sig til den højtærede Udenrigsminister. Han var øjensynlig ikke klar over, at Udenrigsministeren paa visse Omraader i Virkeligheden gav os Medhold. Men hans Tale var i alt Fald klar, og den var kort og som Følge deraf prisværdig.

Sluttelig spurgte det ærede Medlem Hr. Holstein os, hvad vi fra konservativ Side forstaaer ved aktiv Handelspolitik. Hvad vi

forstaaer derved, er nøjagtig det samme, som han selv har forstaaet, og nøjagtig det modsatte af, hvad hans Menings- og Partifælle, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, har forstaaet. Jeg kunde sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, at naar Venstre næste Gang skal sende to Ordførere i Ilden i en Sag, kunde det være meget hyggeligt, om de, inden de vælter sig over andre med Beskyldning for Uklarhed o. s. v., vilde afgøre det sig imellen, saa der ikke bliver alt for stor og gribende Uenighed mellem dem, naar de kommer herop og gør Nar af os andre.

Udenrigsministeren (P. Munch): Efter den Karakter, som denne Debat mellem Ordførerne og andre Talere fra de forskellige Partier har haft, tror jeg, at jeg uden Skade kan indskrænke mig til forholdsvis faa Bemærkninger. Jeg skal først i Anledning af Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. Holstein sige, at han ganske naturligt fuldt ud har Ret i, at Hovedansvaret for den Politik, der føres, hviler paa Ministeriet, Ministeriet i Forening med Rigsdagen, og jeg for min Del skal ikke vise nogen som helst Tilbøjelighed til at skyde dette Ansvar blot i mindste Maade til Side.

Jeg har heller ikke ønsket at understrege Erhvervenes Godkendelse af denne Politik, men jeg har derimod ønsket at forklare, hvorledes hele Arbejdet gøres, idet jeg har sagt, at naar bestemte Spørgsmaal kommer op, som vedrører vor Handelspolitik, som vedrører det ene og det andet Erhvervs Interesser, da forhandler vi dem med de paagældende Erhverv, søger at komme til Forstaaelse med dem og handler som Udførere af den Villie, der fremgaar af saadanne fælles Overvejelser. Det betyder jo ikke altid, at man kan opnaa den fulde Samstemning, thi der kan være Tilfælde, hvor forskellige Erhverv berøres af det samme Forhold, og da hænder det ikke sjældent, at Erhvervenes Opfattelse er uensartet, og at det da maa blive Ministeriets og de politiske Myndigheders Opgave at søge at bringe saa megen Forstaaelse som mulig til Veje mellem Erhvervene, og hvis saadan Forstaaelse ikke kan opnaas, da at afgøre, hvorledes Sagen skal behandles ud fra de fælles Interesser.

Jeg vil dernæst gerne med Hensyn til Valutacentralen sige, at det er en Misforstaaelse, hvis man opfatter Valutacentralen som et Middel til at give nogen Stat Forret i Forhold til andre Stater. Valutacentralen er blevet oprettet i en ganske særegen Situation, hvor for det første et stort Prisfald